

Călător pe mapamond

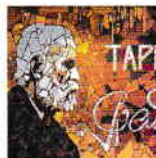

Barcelona

AD
AD LIBRI

Cuprins

	Barcelona – o poveste de succes	5
	Introducere	6
	Repere istorice	7
	Cele mai frumoase 10 locuri din Barcelona	10
	Cele mai interesante 10 experiențe barceloneze	12
	Ciutat Vella: La Rambla și Barri Gòtic	15
	El Raval	51
	Port Vell, Barceloneta și Port Olímpic	63
	Sant Pere, La Ribera și La Ciutadella	77
	L'Eixample și Gràcia	95
	Montjuïc	125
	Împrejurimile Barcelonei	139
	Recomandări	153
	Informații utile	163
	Index	172

Barcelona – o poveste de succes

Introducere	6
Repere istorice	7
Cele mai frumoase 10 locuri din Barcelona	10
Cele mai interesante 10 experiențe barceloneze	12

Introducere

Puține orașe rivalizează cu capitala Cataloniei în vitalitate și culoare, în eleganță și stil, în spirit și radicalism, în ingeniozitate și dorința neobosită de reinventare. Nenumăratele încercări la care a fost supusă de-a lungul secolelor n-au făcut decât să-i sporească energia și creativitatea, care au erupt cu o forță uimitoare în câteva momente istorice, considerate astăzi repere inconfundabile ale existenței sale: secolul al XIII-lea, când a devenit cea mai mare putere comercială din Mediterana și scena de afirmare a stilului gotic catalan, sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea, când a cunoscut Renaixença, care a dat lumii Modernismul și bijuteriile arhitecturale ale lui Antoni Gaudí, Lluís Domènech i Montaner și Josep Puig i Cadafalch, și anii '90, când organizarea Jocurilor Olimpice a prilejuit o mulțime de proiecte de restaurare și modernizare, inclusiv reamenajarea portului și a țărmului.

Febra reinventării Barcelonei nu s-a stins odată cu Olimpiada. Mândria și încrederea de sine redobândite, dorința de a eclipsa eternul rival – Madridul și gustul succesului turistic o stimulează să demonstreze că povestea sa de succes este departe de final.

Acordați-i Barcelonei cea mai lungă vacanță a dumneavoastră și nu veți regreta, pentru că este un loc minunat, în care veți avea multe de văzut și de experimentat.

Mergeți să vedeți nu doar străzile întortocheate și întunecoase din Barri Gòtic, ci și pe cele cu aer rural din Barceloneta, nu doar bijuteriile arhitecturii gotice catalane și moderniste, dar și imobilele scorjite din El Raval, cu balcoane din fier forjat, pe care flutură rufe întinse la uscat. Vizitați nu doar celebrele Museu Picasso (► 82) și Museu Nacional d'Art de Catalunya (► 129), ci și mai puțin cunoscutul Museu del Modernisme Català (► 103), nu doar La Seu (► 30) și Sagrada Família (► 107), ci și Església de Sant Pau del Camp (► 57), probabil cea

mai veche biserică din oraș. Plimbați-vă și pe sufocanta La Rambla (► 18), dar și prin parcurile Montjuïc (► 126), încercați atât restaurantele sofisticate, cât și micuțe baruri tapas, răsfățați-vă simțurile nu doar în La Boqueria (► 21), ci și în mai autentică piață Santa Caterina (► 80).

Bucurați-vă de superbe plaje, faceți shopping, luați parte la o *festa* locală, asistați la un spectacol la Gran Teatre del Liceu (► 22) și Palau de la Música Catalana (► 79) și după acestea veți înțelege că *Barcelona es mucho más!* (*Barcelona este mult mai mult!*, unul dintre sloganurile orașului), este inepuizabilă și ademenitoare ca o „Mare Văjitoare”, cum o numea biograful său neoficial, Robert Hughes.

Barcelona, în cifre

- Suprafață Barcelona: 101,4 km²
- Suprafață Zona Metropolitană: 803 km²
- Locuitori Barcelona: 1.620.809 (2017)
- Locuitori Zona Metropolitană: 5.375.774 (2015)
- Număr anual de turiști: aprox. 7.000.000
- Districte: 10 (Ciutat Vella, Eixample, Sants-Montjuïc, Les Corts, Sarrià-Sant Gervasi, Gràcia, Horta-Guinardó, Nou Barris, Sant Andreu și Sant Martí)

Introducere

Puține orașe rivalizează cu capitala Cataloniei în vitalitate și culoare, în eleganță și stil, în spirit și radicalism, în ingeniozitate și dorința neobosită de reinventare. Nenumăratele încercări la care a fost supusă de-a lungul secolelor n-au făcut decât să-i sporească energia și creativitatea, care au erupt cu o forță uimitoare în câteva momente istorice, considerate astăzi repere inconfundabile ale existenței sale: secolul al XIII-lea, când a devenit cea mai mare putere comercială din Mediterana și scena de afirmare a stilului gotic catalan, sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea, când a cunoscut Renaissența, care a dat lumii Modernismul și bijuteriile arhitecturale ale lui Antoni Gaudí, Lluís Domènech i Montaner și Josep Puig i Cadafalch, și anii '90, când organizarea Jocurilor Olimpice a prilejuit o mulțime de proiecte de restaurare și modernizare, inclusiv reamenajarea portului și a țărmului.

Febra reinventării Barcelonei nu s-a stins odată cu Olimpiada. Mândria și încrederea de sine redobândite, dorința de a eclipsa eternul rival – Madridul și gustul succesului turistic o stimulează să demonstreze că povestea sa de succes este de parte de final.

Acordați-i Barcelonei cea mai lungă vacanță a dumneavoastră și nu veți regreta, pentru că este un loc minunat, în care veți avea multe de văzut și de experimentat.

Mergeți să vedeți nu doar străzile întortocheate și întunecoase din Barri Gòtic, ci și pe cele cu aer rural din Barceloneta, nu doar bijuteriile arhitecturii gotice catalane și moderniste, dar și imobilele scorjite din El Raval, cu balcoane din fier forjat, pe care flutură rufe întinse la uscat. Vizitați nu doar celebrele Museu Picasso (► 82) și Museu Nacional d'Art de Catalunya (► 129), ci și mai puțin cunoscutul Museu del Modernisme Català (► 103), nu doar La Seu (► 30) și Sagrada Família (► 107), ci și Església de Sant Pau del Camp (► 57), probabil cea

mai veche biserică din oraș. Plimbați-vă și pe sufocanta La Rambla (► 18), dar și prin parcurile Montjuïc (► 126), încercați atât restaurantele sofisticate, cât și micuțele baruri tapas, răsfățați-vă simțurile nu doar în La Boqueria (► 21), ci și în mai autentică piață Santa Caterina (► 80).

Bucurați-vă de superbe plaje, faceți shopping, luați parte la o *festa* locală, asistați la un spectacol la Gran Teatre del Liceu (► 22) și Palau de la Música Catalana (► 79) și după acestea veți înțelege că *Barcelona es mucho más!* (*Barcelona este mult mai mult!*, unul dintre sloganurile orașului), este inepuizabilă și ademenitoare ca o „Mare Văjitoare”, cum o numea biograful său neoficial, Robert Hughes.

Barcelona, în cifre

- *Suprafață Barcelona*: 101,4 km²
- *Suprafață Zona Metropolitană*: 803 km²
- *Locuitori Barcelona*: 1.620.809 (2017)
- *Locuitori Zona Metropolitană*: 5.375.774 (2015)
- *Număr anual de turiști*: aprox. 7.000.000
- *Districte*: 10 (Ciutat Vella, Eixample, Sants-Montjuïc, Les Corts, Sarrià-Sant Gervasi, Gràcia, Horta-Guinardó, Nou Barris, Sant Andreu și Sant Martí)

Repere istorice

218 î.Hr.

În timpul campaniei de cucerire a Peninsulei Iberice, romanii au colonizat colina Tàber, locul actual al Ciutat Vella, unde în jurul anului 230 î.Hr. se stabiliseră cartaginezii și mult înaintea acestora, după cum indică descoperirile arheologice, existase o așezare laietană.

cca 14 d.Hr.

Așezarea de pe colina Tàber a primit numele Barcino și, datorită poziției sale strategice, a început să se dezvolte, dar a rămas încă pentru mult timp în umbra Tarraco (Tarragonei), capitala provinciei Hispania Citerior.

secolul al III-lea

Ca să reziste atacurilor barbare, din ce în ce mai dese pe fondul decăderii Romei, Barcino își extinde și consolidează sistemul de fortificații.

415

Barcino este ocupat de vizigoți, redenumit Barcinona (care mai târziu va deveni Barcelona) și transformat în capitală, statut pe care îl va avea, cu mici întreruperi, până în secolul al VI-lea.

718-801

Maurii, care trecuseră Gibraltarul în 711, obligă Barcinona să se predea. Stăpânirea maură se va termina în 801, când francii conduși de fiul lui Carol cel Mare, viitorul rege Luis cel Pios, vor cuceri orașul în urma unui asediu de aproape un an și îl vor include, alături de alte provincii eliberate, în Marca Hispanica, o zonă tampon administrată de conți locali (*comtes*).

878

Deja conte de Cerdanya, Urgell, Girona și Besalú, Guifré el Pilós este numit și conte de Barcelona. Cel mai puternic conte al Marca Hispanica

Foto: Zidurile vechi ale orașului, integrate în cele ale construcțiilor din Plaça del Rei

își câștigă independența față de franci și întemeiază dinastia Casei de Catalonia, fiind identificat de posteritate ca unul dintre părinții Cataloniei.

985

Lipsită de ajutorul francilor, Barcelona este ocupată de Al-Mansur (Victoriosul), vizirul califatului Cordobei. După trei ani, Conteul Borrell al II-lea recucerește orașul și proclamă independența Cataloniei.

secolele XI-XIII

Odată cu extinderea Cataloniei, prin campanii militare și alianțe matrimoniale, Barcelona își sporește bogăția și prestigiul. În timpul lui Jaume I Cuceritorul (1213-1276) devine cea mai mare putere militară din Mediterana, își alege un consiliu cetățenesc (1249), care va fi transformat mai târziu în Consell de Cent (Consiliul celor 100), își construiește al doilea rând de fortificații și o serie de edificii gotice importante. Catalana devine limbă literară și literatura catalană trece printr-o perioadă înfloritoare.

secolul al XIV-lea

Aproape jumătate din populația Barcelonei, care în anii 1330 ajunsese la 50.000, a murit din cauza foametei din 1334 și ciumei care a lovit orașul în 1348, 1362, 1371 și 1381. Pentru cumpăna molimă mulți i-au făcut răspunzători pe evrei, care au fost nevoiți să se înghesuie în El Call, cartier care în 1391 va fi ținta unui terifiant pogrom.

1479

Ferdinand al II-lea vine la tron și teritoriile Coroanei de Aragon sunt unite cu cele ale Coroanei de Castilia, conduse de Isabela I, cu care acesta se căsătorește în 1469. Catalonia a fost înglobată în regatul nou format și Barcelona a intrat în declin, fiind afectată și de distrugerea celei mai active dintre clasele sale sociale,

evreii, pe care Regii Catolici i-a masacrat și i-a expulzat.

1492

Cristofor Columb este primit cu pompă în Barcelona din primul său voiaj în Lumea Nouă, dar orașului catalan nu îi este permis să facă comerț cu noile colonii, fapt ce îi adâncește declinul economic.

1640-1652

Împovărați de sărăcie și taxe, catalanii declanșează Guerra dels Segadors (Răscoala secerătorilor), îlucid pe viceregele spaniol din Barcelona și proclamă Republica Catalană. În ciuda susținerii francezilor, spaniolii recuceresc însă Barcelona în 1652.

11 septembrie 1714

După aproape un an și jumătate de asediu, Filip al V-lea cucerește Barcelona și înlătură toate privilegiile catalanilor prin *Decrets de Nova Planta* (1716). Le abolește instituțiile, le interzice limba, închide universitățile și construiește imensa fortăreață Ciutadella, pentru a ține Barcelona sub control. Această dată este sărbătorită astăzi de catalani ca zi națională.

1778

Barcelona primește permisiunea să facă comerț cu coloniile spaniole din Americi și economia sa începe să crească, dar stagnează din nou din cauza Războiului Peninsular (1808-1814), revenindu-și abia în anii 1830.

1854-1900

Zidurile orașului au fost înlăturate, s-a trasat La Rambla și la puțin timp s-a aprobat planul urbanistic de extindere (Eixample), realizat de urbanistul Ildefons Cerdà. Explozia demografică și dezvoltarea economică au stimulat apariția Renaixença, o mișcare culturală care a avut ca scop revitalizarea spiritului și identității

catalane și stimularea elitei să se întoarcă spre tradițiile și limba catalană și să adopte Modernismul catalan.

1888

Barcelona găzduiește prima Expoziție Mondială din Spania, ocazie cu care se îmbogățește cu mai multe construcții moderniste și primește peste 2 milioane de vizitatori.

25 iulie-2 august 1909 (Setmana Tràgica)

Recrutarea tinerilor catalani pentru un război imperialist în Maroc a declanșat un val de nemulțumire care a dus la ridicarea de baricade pe străzi, lupte violente cu poliția, soldate cu peste 100 de morți, și incendierea bisericilor, deoarece clerul era considerat un aliat al clasei conducătoare spaniole.

1929

Organizarea unei alte ediții a Expoziției Mondiale a dus la urbanizarea zonei din jurul Plaça d'Espanya și Montjuïc.

26 ianuarie 1939

La aproape trei ani de la începerea Războiului Civil, Barcelona cedează trupelor lui Franco, care instituie un regim represiv și interzice folosirea limbii catalane.

1975

Moartea lui Franco a fost sărbătorită și în Barcelona. Ca urmare a restaurării dinastiei de Bourbon și adoptării unei constituții democratice în Spania, Catalonia și-a redobândit autonomia și primul guvern catalan a fost ales cinci ani mai târziu.

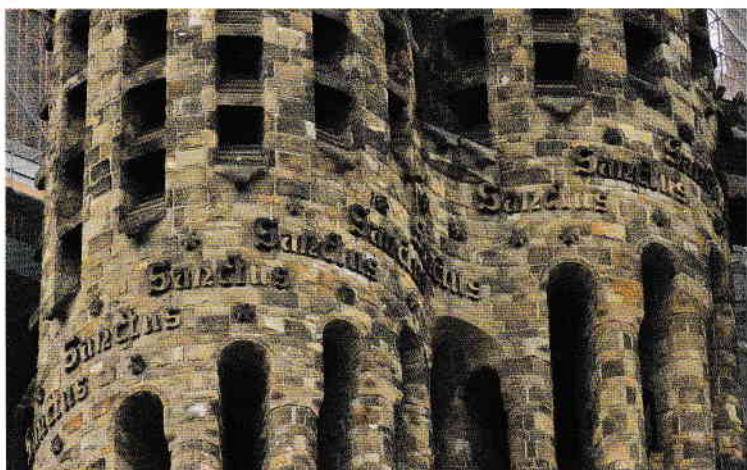
1992

Barcelona este gazdă a Jocurilor Olimpice, eveniment în vederea căruia orașul a suferit mai multe transformări.

2004

Organizarea Forumului Cultural Internațional, susținut de UNESCO, a impulsat un nou val de dezvoltare urbanistică, în zona El Diagonal.

Cele mai frumoase 10 locuri din Barcelona

Temple Expiatori de la Sagrada Família ► 107

Deși încă neterminat, Temple Expiatori de la Sagrada Família, apogeul creației lui Gaudí, căruia și-a dedicat 43 de ani din viață, dintre care ultimii 14 exclusiv, copleșește prin dimensiuni, prin originalitatea arhitecturii inspirate de credința în Dumnezeu și de dragostea pentru natură, și prin simbolistică, fapt ce i-a adus supranumele de „catehism în piatră”. Simbolul identității catalane și monumentul „pietății veșnic ascendente”, cum îl numea scriitorul Joan Maragall, primește anual peste 2,8 milioane de vizitatori, fiind pe primul loc în lista obiectivelor turistice din Barcelona și din Spania.

Park Güell ► 118

Parcul de 17 hectare gândit ca oraș-grădină de Eusebi Güell este o demonstrație uluitoare a geniului lui Antoni Gaudí de transformare a pietrei într-o masă organică, de armoni-

zare a formelor naturale cu cele arhitecturale și de valorizare și însuflețire a volumele prin culoare. În 1984 a fost declarat monument UNESCO.

Museu Nacional d'Art de Catalunya ► 129

Museu Nacional d'Art de Catalunya, adăpostit în grandiosul Palau Nacional, construit pe Montjuïc pentru Expoziția Mondială din 1929, vă propune o incursiune fascinantă în istoria artei catalane, de la frescele din secolele XI-XIII, salvate din bisericile romanice din Pirinei, la lucrările maștrilor Ramon Casas și Antoni Tàpies.

Palau de la Música Catalana ► 79

Palatul realizat între anii 1905 și 1908 de arhitectul Lluís Domènech i Montaner pentru Orfeó Català este o veritabilă bijuterie a Modernismului catalan și singura sală de concert în acest stil aflată pe lista Patrimoniului Mondial UNESCO (1977).

Manzana de la Discordia ➤ 98

În centrul Quadrat d'Or din Eixample tronează Manzana de la Discordia – Casa Lleó-Morera (nr. 35), Casa Amatller (nr. 41) și Casa Batlló (nr. 43), construite între anii 1900 și 1907 de „sfânta treime a Modernismului catalan” – Lluís Domènech i Montaner, Josep Puig i Cadafalch și Antoni Gaudí. Deși toate numele proprii au fost catalanizate în 1980, acesta a fost păstrat, pentru că exprima cel mai bine originalitatea construcțiilor și specula jocul de cuvinte („mărul discordiei”) creat de faptul că în spaniolă *manzana* înseamnă atât „măr”, cât și „bloc de locuințe”.

Casa Milà (La Pedrera) ➤ 101

Casa realizată de Antoni Gaudí între anii 1906 și 1910 pentru afaceristul Pere Milà i Camps este cea mai extravagantă clădire rezidențială din Europa. Nu are pereți de rezistență și nici linii sau unghiuri drepte, părând o sculptură imensă din argilă moale. Vizitați-o pentru că interiorul și terasa de pe acoperiș sunt cel puțin la fel de spectaculoase ca fațada. Pereții par lichefiați, hornurile și gurile de aerisire seamănă cu niște centurioni romani, iar mobilierul are linii undu-toare și forme anatomice.

Museu Picasso ➤ 82

Nu este cel mai mare muzeu dedicat lui Pablo Picasso, dar ilustrează cel mai bine anii săi de formare, expunând de la desenele și schițele din copilărie, tributare marilor maestri, dar care demonstrează o tehnică foarte evoluată, la tablourile *Prima comunione* și *Știință și caritate*, primele sale lucrări apreciate și distinse cu premii, și de la portretele și caricaturile prietenilor săi de la Els Quatre Gats la tablourile cu tușe energice și culori vibrante care au trezit în 1901 interesul criticii parizi-

ene. La acestea se adaugă o colecție uriașă de gravuri, câteva capodopere din perioadele Albastră și Roz, din cea de tatonare a Cubismului, a descătușării totale, precum și valoroasa serie *Las Meninas*, donată chiar de artist.

Catedral de la Santa Creu i Santa Eulàlia ➤ 30

De peste 700 de ani Catedral de la Santa Creu i Santa Eulàlia veghează asupra Barri Gòtic. Cu structura sa gotic catalană, capelele cu retableluri baroce și claustrul de secol XV, umbrat de portocali, palmieri și moșmoni, este unul dintre cele mai impresionante monumente din oraș și simbolul mândriei locale.

Poble Espanyol ➤ 128

Inițiatorul proiectului Poble Espanyol, realizat în 1929 pentru Expoziția Mondială, nu a bănuit probabil că interesantele construcții vor avea timp să capete o patină autentică. Mare parte a succesului acestui muzeu de arhitectură în aer liber se datorează faptului că a fost transformat într-un loc plin de viață, cu magazine, restaurante și o mulțime de ateliere unde puteți vedea meșteșugarii la lucru.

Monestir de Santa Maria de Montserrat ➤ 147

La 40 de kilometri de Barcelona, la poalele masivului Montserrat, se află Monestir de Santa Maria de Montserrat, casa La Moreneta, o statueta a Fecioarei Maria despre care se spune că a fost sculptată de Sfântul Luca și adusă la Montserrat în 50 d.Hr. de Sfântul Petru.

Cea mai valoroasă relictă a catalanilor primește anual peste 2,5 milioane de vizitatori, fiind printre cele mai importante locuri de pelerinaj din Spania.